

XXIX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Told- og Skibs-Afgifterne.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 19de Marts 1873.)

Det foreliggende Lovforslag afviger væsentlig i to Henseender fra det ifjor forelagte. For det Første omfatter det ikke blot Toldafgifterne, men ogsaa Skibsafgiften, hvilken sidste ifjor var Gjenstand for et selvstændigt Lovforslag; for det Andet er der i Aar ikke søgt Dækning for et paaregnet Indtægtstab af Netto 294,000 Rbd., medens Regjeringen ifjor forlangte hele det da paaregnede Indtægtstab dækket ved Forhøjelse af andre Positioner i Toldloven eller af andre Forbrugsafgifter. I Øvrigt er Lovforslaget det samme som ifjor paa nogle mindre betydelige Afgivelser nær, hvilke skulle omtales nedenfor hver paa sit Sted.

Da nærværende Udvalg eller dets Flertal i det Hele deler de almindelige Anskuelse, som Toldudvalget ifjor udtalte i sin Betænkning, kan det i saa Henseende henholde sig til denne og skal kun udtale sig nærmere om enkelte Punkter, hvor til Anledning er fremkommen. De forskjellige Mindretal forbeholde sig nedenfor at betegne, hvori deres Standpunkt afviger fra Flertallets.

Udvalgets Flertal (Alberti, Bajer, Hansen, Holm, Jensen, Jørgensen, Petersen, Lange, Laurber og Thorup) kan da for det Første ikke anse det for stemmende med vigtige finansielle Grundsætninger og endnu mindre med de fornødne sociale Hensyn, at vi efterhaanden ere komne til at tilveiebringe en større og større Del af Statsindtægten gennem Forbrugsafgifter, efter som man ved en Forbrugsbeskatning ikke kan undgaa at ramme den Uformuende uforholdsmæssig og at lægge hæmmende Haand paa den økonomiske Udvikling. En Forandring heri kan ikke opnaas, naar man ved en Toldreform ganske eller i det Væsentlige indskrænker sig til at omfordele det Beløb, som Forbrugsfatterne indbringe, men kun ved at foretage betydelige Nedsættelser, navnlig i Indførselstolden, som viser den stærkeste Stigning

i Forhold til andre Afgifters Beløb. I Femaaret 1858—63 (da vi havde Hertugdømmerne med) indbragte Indførselstolden for Kongerigets Vedkommende gennemsnitlig 3,775,800 Rbd. om Aaret; i Femaaret 1866—71 indbragte Indførselstolden, Krigsskatten iberegnet, 6,682,200 Rbd. om Aaret eller 77 pCt. mere. Denne Stigning har fortsat sig i det sidste Finantsaar 1871—72, da Indførselstoldens Udbytte har været 503,100 Rbd. højere end i Finantsaaret 1870—71 og 709,200 Rbd. højere end efter Gjennemsnittet af Femaaret 1866—71. I de 10 første Maanedes af indeværende Finantsaar har Indførselstolden yderligere indbragt ca. 300,000 Rbd. mere end i det samme Tidsrum af forrige Finantsaar. Til denne fortsatte Stigning kan det Offer af 294,000 Rbd., som Finantsministeren tilbyder, ikke siges at staa i Forhold, saa meget mindre som de Forbedringer, der allerede efter Regjeringens Forslag ville blive indførte ved den nye Toldlov, maa antages at ville medføre en ikke ringe Forøgelse i Indtægten af forskjellige Positioner, ligesom Tilfældet var med de ved Toldloven af 4de Juli 1863 indførte Forbedringer. Udvalgets Flertal nærer derfor ikke Betænkning ved i Aar at foreslaa noget større Nedsættelse end ifjor, saaledes at den samlede Nedgang i Told- og Skibsafgifterne, der vil være at dække paa anden Maade, bliver omtrent 2¼ Million Rbd. Dækningen heraf bør efter Flertallets Mening søges tilveiebragt ved en Afgift, der umiddelbart rammer Stattevenen, men som dog ikke bør være en fast Skat, men kun en Skat efter faste Regler, der i hvert enkelt Aar opkræves med et saa stort Beløb som fornødent til at dække den ved Nedsættelserne forarsagede Nedgang i Statsindtægterne, forsaavidt denne Nedgang ikke opveies ved Indtægternes Stigning paa anden Maade eller ved Besparelser i Statshusholdning.